

Et folkekirkeligt vielsesritual for homoseksuelle?

Kan Styrelsen for Grundtvigsk Forum melde ud om velsignelse af homoseksuelle? Det overvejer foreningens kirkepolitisk udvalg i øjeblikket

Skal folkekirken have et egentligt vielsesritual for homoseksuelle? Spørgsmålet dukker op med jævne mellemrum. Med stor sikkerhed i forbindelse med bispevalg, hvor det bliver en markør for, hvor kandidaterne befinder sig i det kirkelige landskab. Men også når der sker noget på området i verden omkring os, som da Stortinget i Norge sidste år gav kirken ret, men ikke pligt, til at vie homoseksuelle par.

Ved et styrelsesmøde i Grundtvigsk Forum i januar blev kirkepolitisk udvalg bedt om at tage sagen op nu og fremlægge argumenter for og imod med henblik på at få afprøvet, om Styrelsen kan nå frem til en fælles indstilling i dette komplekse anliggende, som udfordrer kirken på mange felter. Som forberedelse til arbejdet i udvalget, har jeg forsøgt at skabe et overblik over de emnekredse, vi uvægerligt kommer til at beskæftige os med:

Hvad siger *Biblen*? Skal de bibelske udsagn om mennesket og menneskeligt samliv betragtes som ubetinget normative? Eller ligger der implicit i evangeliet en tilskyndelse og inspiration til stadig nytænkning?

De spørgsmål har den kristne kirke altid måttet slås med. Biblen er skrevet færdig. Kirkens historie er vi i færd med at skrive, og den lange række af skismaer og brud, der har været undervejs, vidner om, at kampen om den rette fortolkning og om, hvilken vej man skulle gå, til tider har været meget hård. Kirken i Danmark kaldes på én gang *evangelisk-luthersk* og *folkekirke*. Det rejser i denne forbindelse to spørgsmål, som begge vedrører kirkens

rummelighed: Er det foreneligt med det evangelisk-lutherske bekendelsesgrundlag at velsigne et samliv mellem to af samme køn? Og dernæst: Vil kirken i det lange løb fortsat kunne kalde sig en folkekirke, hvis et altovervejende flertal i befolkningen siger ja til kirkelig vielse af homoseksuelle, mens kirken siger nej?

Kernen i den kirkelige vielse er *velsignelsen*. Hvad er det, der velsignes? Hvad vil det egentlig sige at velsigne? Kan velsignelsen omfatte homoseksuelle par? Og hvad betyder det, hvis man nægter at velsigne?

Og så må man naturligvis også overveje, om kirken overhovedet har mandat til sådan at indføre *nye ritualer* efter forgodtbefindende. Med hvilken saglig begrundelse kan det i givet fald være legitimt? Hvilken forskel er der i øvrigt på et sakramente og et ritual?

Afslutningsvis kan det være på sin plads at understrege, at en kristen kirke har en særlig forpligtelse til permanent selvbesindelse, fordi det, der er den "kristne sandhed", ikke kan nedskrives i en sætning. Sandheden er en *person*: "Jeg er vejen, sandheden og livet", siger Jesus. Det er i forholdet til denne person, den enkelte med sig selv og kristne med hinanden må finde ud af, hvilken vej de skal gå, når tiderne skifter og nye spørgsmål og udfordringer uafviseligt indtager kirkens dagsorden.

Grundtvigsk Forums kirkepolitiske udvalg modtager gerne kommentarer eller input til spørgsmålet om velsignelse af homoseksuelle. Evt. kommentarer bedes sendt til Helge Baden Nielsen, formand for Grundtvigsk Forums kirkepolitisk udvalg – gerne inden den 1. juli 2009. Mailadressen er hbn@km.dk